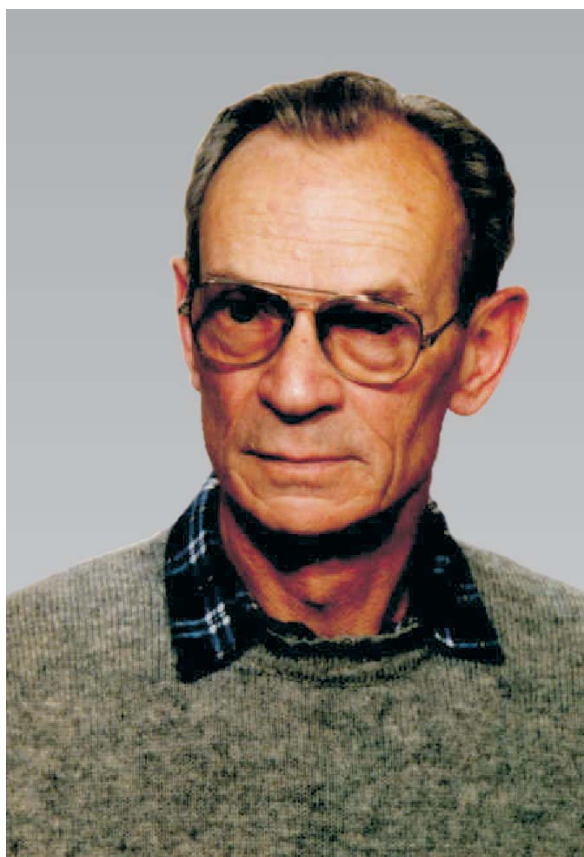

Andrzej Kühn 1932–2010

Andrzej Kühn urodził się 25 lipca 1932 r. w Warszawie. Okres okupacji spędził z rodzicami, Tadeuszem i Anną z Kostańskich, w podwarszawskich Włochach. Oczami dziecka widział płonąca Warszawę i przeżywał exodus ludności cywilnej przez Pruszków po Powstaniu Warszawskim. Wydarzenia te wywarły trwałe piętno na Jego osobowości – gotowość do pomocy i współczucie dla potrzebujących. Nauczony przez ojca biegle czytał w wieku 6 lat. Pracę w Państwowym Instytucie Geologicznym rozpoczął w 1950 r., jednocześnie (w latach 1952–1956) studiował zaocznie na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego. Uzyskał tytuł inżyniera geologa na podstawie pracy: *Mapa geologiczno-inżynierska południowo-wschodniej części arkusza Częstochowa 1 : 25 000*. Od 1954 r. wykonywał prace kartograficzne, m.in. kilkadziesiąt arkuszy map geologicznych specjalnych, mapę geologiczną arkusza Częstochowa i współpracował w realizacji mapy geologicznej arkusza Kłodzko. Wykonał zdjęcie geologiczno-inżynierskie dla stopnia wodnego Kwidzyn–Opalenie na dolnej Wiśle. Od 1962 r. kierował Pracownią Regionalnych Badań Geologiczno-Inżynierskich IG, a w 1966 r. uzyskał uprawnienia geologiczno-inżynierskie. W latach 1962–1967 opracował charakterystykę geologiczno-inżynierską szkód budowlanych na podłożu lessowym w Kłodzku oraz kierował zespołem wykonującym opracowanie kartograficzne doliny Odry, Warty i Noteci oraz tras kanałów śląskich z uwzględnieniem lokalnej bazy surowców skalnych dla potrzeb budownictwa wodnego. Pracował także nad problematyką procesów osuwiskowych (Dobrzyń n/Wisłą, rejon Szczecina). Opracował instrukcję badań obszarów osuwiskowych i kierował akcją ogólnokrajową nad rejestracją wszystkich osuwisk za pomocą metod kartograficznych.

W latach 1968–1969 A. Kühn otrzymał stypendium i odbył staż we Francji z zakresu kartografii geologiczno-inżynierskiej, mechaniki gruntów i skał. Do 1973 r. kierował akcją rejestracji osuwisk w Polsce. W latach 1973–1976 pracował na kontrakcie w służbie geologicznej Nigru (poszukiwanie fosforów i sporządzanie map 1 : 50 000 i 1 : 200 000 arkusza KIRTACHI. W latach 1977–1980, jako adiunkt w Zakładzie Geologii Prognoz Surowców Świata IG, uczestniczył w inwentaryzacji i poszukiwaniu złóż soli potasowych w Algierii (1977). Był też uczestnikiem projektu IGCP nr 156 dotyczącym fosforów proterozoiku i kambry (1979). W latach 1980–1985 pracował na kontrakcie w służbie geologicznej Maroka; wykonał mapę geologiczną i geologiczno-inżynierską arkusz KENITRA 1 : 10 000 oraz prowadził poszukiwania złóż surowców skalnych. W 1982 r. w Instytucie Geologicznym obronił pracę doktorską pt. *Fosforyty w Basenie Wolty republiki Nigru*.

Andrzej Kühn w latach 1986–2000 pracował w PiG. W okresie 1986–1995, jako adiunkt w Zakładzie Geologii Złóż Surowców Chemicznych (potem Zakład Geologii Surowców Mineralnych), brał udział w poszukiwaniach fosforów w rejonie Gościeradów–Salomon–Modliborzyce, a także wykonał monografię paleozoicznych formacji fosforów w Polsce i mapy geologiczno-gospodarczej 1 : 50 000 arkuszy Czempień, Kościan i Okuniew.

W 1988 r. został odznaczony za całokształt bogatej działalności geologicznej w kraju i poza jego granicami *Złotą Odznaką Zasłużonego dla Polskiej Geologii*.

W latach 1985–2000 Andrzej Kühn był sekretarzem Komisji ds. Opracowań Kartograficznych z ramienia Ministerstwa Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa (dzisiejsze Ministerstwo Środowiska). Jego dorobek naukowy obejmuje 70 opracowań archiwalnych i 25 publikacji.

Tak upłynęło 50 lat pracy wszechstronnego geologa. Andrzej Kühn był człowiekiem pracowitym, rzetelnym, uczciwym i bardzo skromnym. Wymagał przede wszystkim od siebie. Dzięki wrodzonej uprzejmości i ujmującemu sposobowi bycia był ogromnie lubiany przez współpracowników. Chętnie wspierał poczynania młodszych pracowników, dzieląc się swoim doświadczeniem. Był także członkiem i założycielem Speleoklubu Warszawskiego. Liczne wyjazdy zagraniczne (nie tylko służbowe) poprzedzał sprawdzeniem jak wygląda mapa geologiczna terenu. Nawet, gdy odwiedzał młodszą córkę w Hiszpanii, szczegółowo badał budowę geologiczną okolicy. Kochał przyrodę i był melomanem. Interesował się kulturą Afryki i Azji. W ostatnich latach walczył mężnie z chorobami, otoczony troskliwą opieką starszej córki i wnuków.

Andrzej Kühn zmarł 22 grudnia 2010 r. i spoczął na cmentarzu w podwarszawskich Pyrach, gdzie dołączył do ukochanej małżonki Danuty, która Mu wiernie towarzyszyła w domu i w pracy. Żegnaj Andrzeju.

Przyjaciele i Koledzy